

Vi har valgt at disponere vores ændringsforslag på den måde, at vi på hver af paragrafferne eller på de generelle reserver har afsat en pulje til at genoprette de værste skader, som regeringen og Dansk Folkeparti udretter. Der vil derfor være ændringsforslag, hvor vi undlader at stemme eller stemmer imod, selv om vi kunne have sympati for det konkrete forslag, under henvisning til, at vi har fremsat vores egne forslag, der indeholder generelle puljer og midler til genopretning, og som er finansieret.

Vores ændringsforslag viser, at det kan lade sig gøre at prioritere. Det kræver politisk mod, og det mod havde regeringen ikke. Derfor blev det til et forlig med Dansk Folkeparti, som der ikke er meget perspektiv i. Og lad mig bruge ældrechecken som et eksempel. Det Radikale Venstre er meget optaget af, hvordan de økonomisk mindst privilegerede pensionister kan stilles bedre. Men vi finder ikke denne etårige, engangsfinansierede lappeløsning perspektivrig. Det Radikale Venstre ønsker en samlet, langsigtet og permanent finansieret reform af ydelser og tillæg oven i folkepensionen med henblik på at sikre pensionister, der blot har folkepension og tillæg, en bedre økonomi og større selvstændigt råderum, samt at velstillede pensionister ikke automatisk tildeles ydelser alene på grund af deres alder.

Under forhandlingerne har vi fremsat forslag til at gøre noget for de økonomiske dårligt stillede pensionister, et forslag, som indebærer reelle prioriteringer. Ved at omprioritere aldersbetingede ydelser som eksempelvis boligydelse og rabat i ejendomsværdiskatten til velhavende ældre til fordel for økonomisk set svagt stillede ældre kunne man have gjort noget med perspektiv i, men regeringen havde ikke modet til denne prioritering. Det turde man ikke. Derfor er der heller ikke meget perspektiv i den aftale.

At Danmark skal gøre noget i forhold til grænsehandel og afgifter, ja, det har stået klart i mange år, og det kan isoleret set ærgre, at vi er nødt til at lempe netop på disse afgifter, fordi det sundhedsmæssigt peger i den forkerte retning. Man kan sige, at det er ærgerligt, men nødvendigt. Det Radikale Venstre stiller derfor også ændringsforslag om flere midler til forebyggelse i sundhedssektoren, så afgiftslempelserne ikke står helt alene.

Kl. 20.10

Men vi sætter spørgsmålstegn ved finansieringen, der jo udelukkende består af engangsindtægter for DONG og Hypotekbanken, og

dermed er der heller ingen anvisninger på, hvordan udgifterne skal finansieres fra 2004 og frem.

Regeringen holder sig heller ikke tilbage for at tage af reserven, som er sat af til uforudsete udgifter. Under SR-regeringen var reserven på ca. 1,1 mia. årligt, men er under VK blevet reduceret til omkring 100 mio. kr. på blot 2 finanslove. Derfor er der heller ikke meget at stå imod med, hvis der skulle komme uforudsete udgifter.

Det Radikale Venstre finder det aldeles uklogt at finansiere populistiske velfærdscheck ved at tære på reserven. Og jeg gad nok vide, hvad Venstres forhenværende finansordfører, hr. Thor Pedersen, ville have kaldt den form for finansiering, hvis det havde været den tidligere regering, der havde fremsat et sådant forslag. Og jeg spørger, om det virkelig er borgerlig politik anno år 2002 at finansiere driftsudgifter ved at sælge ud af arvesølvet.

Resultatet er, at Dansk Folkeparti får gennemført sin politik. Regeringen talte før sommer om ungdommens og fremtidens finanslov. Det strittede Dansk Folkeparti imod hen over sommeren, og resultatet efter forhandlingerne, ja, de taler deres klare sprog. Regeringen valgte igen Dansk Folkeparti som sit grundlag, hvilket betyder, at der igen i år skæres i ulandsbistanden. Regeringen tog sidste år 1,5 mia. kr. fra ulands- og miljøbistanden og gav til sundhedssektoren som en engangsbevilling.

Alligevel sparer regeringen også i år på ulandsbistanden, men denne gang kommer pengene ikke sundhedssektoren til gode, men derimod den slunkne statskasse. Man kan spørge sig selv, hvorfor det ikke er sundhedssektoren, der skal have disse midler. Svaret skal formentlig findes i, at regeringen ikke engang kan komme af med de oprindeligt afsatte penge, og det er endda på trods af regnefejl i Sundhedsministeriet, der udbetaler væsentligt hurtigere, end det egentlig oprindeligt var tilsigtet.

Regeringens økonomiske pulje til sundhedssektoren er bureaukratisk og forvriddende. Det samme gælder de afsatte midler til hjemmehjælp til de ældre, hvor en stor del af puljen bliver spist op af bureaukrati.

Det Radikale Venstre vil genoprette ulandsbistanden. Vi vil også genoprette den såkaldte Mifresta-ramme; derfor tilbagefører vi midler fra sundhedspuljen til ulandene.

Det ligger os også på sinde at få bekræftet endnu en gang, at de 750 mio. kr., som regerin-